

поржчка за книги. Като свърши работата си, той се върна на гарата да чака обратния влакъ.

— Ало, Джонъ, — весело извика младия Алва, забелязвайки познатия телеграфистъ. — Кога ще има влакъ за Портъ-Гуронъ?

— Почакай малко, бързиятъ скоро ще мине.

Алва седна на пейката до Джонъ, като продължиха да си приказватъ. Не следъ много се дочу шума отъ пристигащия влакъ.

— Ето и влака, — каза Джонъ, поглеждайки къмъ желъзопътната линия. Но веднага лицето

Едисонъ — вестникопродавачъ въ влака

му стана като на мъртвецъ. Той скочи и ужасенъ дигна ржцетъ си. — Ахъ! — изохка той. — Очудения Алва погледна къмъ сжщата посока и въ мигъ, като че нѣкоя пружина го изхвърли напредъ —